

je bilo, da je krojač premožen, a denarja si nikakor ne služi z obrtjo.

Slednjič je bil detektiv uverjen, da je napočil čas, ko naj zagradi osumljene-ga. Naročil je še tri tovariše. Ko se je prikazal krojač ob navadni uri, da bi odprl prodajalno, je še detektiv nekoliko počakal. Po izginu krojača za trgovino je odprl detektiv sam vrata prodajalnice in je hitro vstopil. Prostor je bil prazen. Previdno je odpahnil durí v ozadju, ki so vodile na teman hodnik. Počasi se je plazil od sobe do sobe, a ni zadel na ničesar drugega, nego na nesnago ter prah. Vse je bilo tiho in radi tega se je odpravil na preiskavo še drugih prostorov v hiši. Naenkrat je čul korake po temnih stopnicah in videl, kako stopa krojač v trgovino. Detektiv se je skrivil v kot, ne da bi ga bil opazil krojač. Kakor hitro pa je bil posestnik skrivnostne hiše mimo detektiva, je skočil detektiv še v zgorajšne prostore hiše in je dospel do vrat, ki so bile opremljene z močnimi zapahi, a tedaj so bile odprte. En pogled v ta prostor je zadostoval. Detektiv je bil zašel v eno na celem svetu najboljšo opremljenih ponarejevalnic.

Krojača so zaprli, ga obsodili na 14 let, a njegovi stroji za ponarejanje novcev so še danes pravo čudo za vse strokovnjake.

*

Štrigova. Na Svečnico sta prejela zakrament sv. zakona g. Franc Pergar, sin uglednega posestnika g. Martina in Marije Pergar iz Štrigove, ter gđc. Barica Šömen, hčerka pokojnega Marka Šömen in Ane rojene Czígúth, posestnice v Nedelici, župnija Turnišča. Po izvršenem obredu v cerkvi sv. Magdalene v Štrigovi se je mladi par v družbi sorodnikov in prijateljev podal na ženinov dom, kjer sta ga pričakovala oče in mati ter ga z roditelj-

skim blagoslovom spremila v dom. Gajljivi prizor krščanske družine je nudila svatba, ko je okrog ene ure pred kosilom domači župnik, vlč. g. Juraj Horvatovič v prisotnosti številne duhovščine, občinskega predstojnika in druge odlične gospode posvetil novo družino presv. Srcu Jezusovemu. Tekom v tako vzvišenem krščanskem amisu začete gostije se je oglasilo več govornikov, ki so povdarjali svetost katoliškega zakona. Prvi govornik je bil vlč. g. župnik, ki si veliko dobrega obeta od te nove družine, posvečene presv. Srcu Jez. Govor velike moralne, socialne in gospodarske važnosti je imel g. plemeniti Fodroczy, kapetan in predstojnik obširne štrigovske občine. Govoril je tudi bivši, sedaj vpokojeni župnik, vlč. g. Štetan Možar, ki je na poseben način naglašal dobroteljnost cenjene Pergarjeve obitelji, zlasti pa njegovega gospodarja, ki mu je svoj čas bil v največjo podporo pri oplešavi štrigovskih cerkva. Nad vse ganljiv in življenjsko praktičen govor je imel vlč. g. Peter Czígúth, nevestin sorodnik, ki je s svojim prepričevalnim govorom prešinil srca prisotnih. Po izrečenih čestitkah srečnemu mlademu paru je govornik povabil vse goste na podaniški pozdrav Njeg. Vel. kralju Aleksandru I., kakor tudi celi naši vladarski hiši.

Sv. Peter pri Mariboru. Oživeli so naši hribi in livade. Naenkrat se je pojavil med našo mladino beli šport »Smuk«. Mladina od zadnjega paglavca, ki je komaj oblekel prve hlače, pa do postavnih fantov, ki so odslužili vojake, se zbira v bratski vzajemnosti ob nedeljah. Vsakemu se bere z obraza vprašanje: Bo li sneg? In nekako tiho poparjeno se podajo za vasjo pod gozdove iskat snega! Z velikim strahom opazujejo, da ga jim poredno solnce vsak dan več spremeni v led ali vodo. Kriza, povsod kriza, tudi pri snegu! Hudo mušno nas gledajo stari šentpeterski očanci, ko z našimi »dilecami rajšamo« po blatu, ako zmanjka snega. Posebno vodolčani so se skupaj vzeli. Pravijo, da hočejo pri tekmah zasesti prva mesta. A tudi Metavčani so pravi »kampeljei«, ki se ne dajo kar tako postaviti v koš, ne zaostajajo dosti za vodolskimi tovariši. Sicer pa bomo videli ta dvoboj v nedeljo dne 28. t. m. pri tekmah. Fantje smučarji, ki žele pri tekmah sodelovati, pridite v nedeljo

dne 21. t. m., popoldne po večernicah, vsi na sestanek v posojilniški sobi, da se domenimo o izvedbi tekm. Če nam nebo nakloni snega, potem vsi z dilecami. Na svidenje! Smuk!

St. Peter pri Mariboru. Gospodinjski tečaj pri čc. šolskih sestrah obiskuje 11 deklet. Je to že dosedaj četrti tečaj, kar priča, kako priljubljeni so ti tečaji in da naša dekleta niso kar tako, temveč da žele postati dobre gospodinje. Običajne pustne veselice so letos izostale, kar je tudi prav, saj v teh slabih časih se lahko denar za potrebnejše stvari porabi. V nedeljo dne 21. t. m. popoldne po večernicah imajo fantje svoj sestanek. Na dnevnem redu bo zanimivo predavanje o obnovi socialnega reda po evangeljskih načelih. Povabljeni so vsi fantje.

Trbonje. Poročil se je dne 3. februarja t. l. vrl mladenič posestnik Peter Šak, po domače Potočnikov, zvest naročnik katoliških časopisov. Ker je v domači fari v Trbonjah premalo nevest, počakal si je družico v Pamečah in izbral za zakonsko tovarišico Francko Golobičevo iz dobre krščanske hiše. Kot vzorno članico pameške Marijine družbe so jo naša dekleta-članice pozdravile z lepo zamišljenimi govori in jo belo oblečene peljale pred poročni oltar. Gostija se je vršila pri Vrhnjaku, bilo je na njej zelo zabavno in veselo. Na ženinovi strani so bili iz trbonske župnije zastopani Kučejevi in Inžetovi, Urbanov Ivan pa je igral vlogo »camerja« in za spomin vesel odnesel na klobuku družičin venček po končani svatbi na svoj dom. Iz pameške župnije so bili navzoči med drugimi tudi domači vlč. g. župnik Trinkaus in cerkveni ključar g. ing. Vinko Vrhnjak s svojo zaročenko, ki sta veselje v družbi še posejšila s krasnimi in radostni prekipevajočimi napičnicami. Res so nekateri rekli, danes je prav lušno! Novoporočencema želimo mnogo sreče v zakonskem stanu! Bog živi! — I. V.

Fram. Celi mesec januar tega leta je počival mrtvaški zvon v naši župniji. V začetku meseca februarja pa je Bog naenkrat poklical med angele dva otročiča. In na prvo nedeljo smo pokopali tudi bivšo posestnico iz Morja Nežo Kraut, ki se je vedno, zlasti še zadnja leta, pripravljala z vzglednim svo-

liko manj toplote in za o nam je toplo.

Obleka zadržuje oddajanje toplote iz zraka. Oblaka sama pa ne dela toplote. Oblaka je le toliko topla, kolikor dobi toplote od našega telesa. »Obleka prezeha za nas«, je rekel učen naravoslovec Pettankofer.

Za zimo je najboljša obleka iz blaga, ki toplote slabo prevaja. Dobri prevodniki toplote nam toploto hitro odvzemajo in jo tudi hitro oddajajo.

Kako hitro plavajo rihe.

Mnogo ljudi se čudi trditvi, da plavajo rihe približno tako hitro kakor hitro letijo ptiči. Hitrost ptičjega le-

sostvoval slovesni zaprisegi v moško punto. Ker je obolel bizeljski kapitan Krištof Pustak, je postavil mesto njega Filipa Višeriča iz Bizeljskega in za Pišečane, Zdolane ter Artičane Petra Zupana iz Vitne vasi. Resnični vodja celega tedaj za vojni pohod organiziranega upora je bil Pavel Šterc, ki je skrbel v lesičkih delavnicah po možnosti za orožje in ga delil med bolj brihtne in izurjene puntarje. Ob sklepu leta 1572 je lahko z mirno vestjo javil vojvodi Gregoriču, da ima pripravljenih 16.000 bojevnikov, ki samo čakajo od strani vrhovnega vodstva povelja, da odrinejo na zaukazano jim mesto, ali se pa priključijo glavni četi, ki je gotovo že tudi pod orožjem.

Na zgornje poročilo je sprejel povelje, naj bo 4. februarja zjutraj že na Vidmu pri Krškem, kjer se bo sestal vojni svet, ki bo napravil odločilne sklepe. Njegovi bojevniki naj bodo pripravljani na glas iz dolge lesene troblje, iz katere bo klicala pod zastavo Gregoričeva četa, ko bo marširala mimo Pilštajna na Planino in dalje. Vojvoda mu je še omenil v pismu, da so začeli Hrvati že krvavi ples krog Cesargrada. To za-

kmečko vojsko važno trdnjavo so osvojili po kratki oblegi, zaplenili mnogo pušk in streliva, grajskega ošabnega oskrbnika pa obglavili. Osvojeni Cesargrad pridno še bolj utrjujejo, tukaj bo glavna utrjena točka in skladišče orožja ter smodnika.

Kapitan Pavel Šterc je bil izpeljal poverjeno mu nalogo. Treba je bilo upornike le še obiskovati, jih podžigati z besedo in jim zabičavati strogi red in pokorščino.

Celi januar 1572 mu je bil na razpolago, da je lahko tem pogosteje posečal pilštajnski trg, kjer je koprnelo po njem srce nekake voditeljice ženskih puntaric — Pištelakove Eme. Ema je že dolgo gledala v izvoljenem le vojaškega poveljnika in po sigurni zmagi pa vladarja slovenskega Spodnjega Štajerja. Nikoli je ni oplazovala bojazen, kaj potem — ako bi kmečki puntarji podlegli s Pavlom vred in bi zagospodovalo nad kmeti plemstvo s turško neusmiljenostjo in robstvom. Kaj tacega ni mislil nikdo, kaj šele, da bi bil izrekel to na glas, ali celo verjel. Vse je

jin življenjem na večnost. Naj počiva v miru!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Resničen je ljudski rek: Mladi lahko, stari pa mora umreti! Mala župnija, nihi 1000 duš ne štejemo, pa se kar redčijo vrste starih očancev in babic. Imamo precejšnje število 80letnikov ter takih, ki se že bližajo 90. letu. Med vsemi v naši fari pa je imela, moderno rečeno, rekord starosti nedavno v Sovjaku umrla Katarina Kramberger, po domače Jurkova. Pol spomladi bi se naj dočkala, pa bi lahko obhajala svoj 100. rojstni dan. Pogreb v soboto 6. t. m. je pričal o splošni priljubljenosti rajne mamic, babice in prababice. Bila je globoko verna, krščanska žena, za božjo čast in vee dobro vneta članica III. reda, zlasti zadnje čase vzor potrpežljivosti in vdanosti v božjo voljo kot mučenica v svoji dolgotrajni bolezni. Nazadnje jo je zapustil še vid in sluh; tako si je rajnica s potrpežljivim trpljenjem že na tem svetu zaslužila nebesa. V sprevedu k večnemu počitku so jo spremljale z zastavo članice III. reda od Sv. Trojice in tudi še druge so se jim pridružile. Silni duhovni gospodje so jo spremljali na njenem zadnjem potu. Vsem bodi izrečena iskrena zahvala! Pokojni pa želimo večni mir in pokoj! — V minulem mesecu pa smo se položili k večnemu počitku dva očanca, ki jima je lezel že osmi križ na pleča. Bila sta to v Bišeckem vrhu umrli Jožef Ivančič in v Črmlji Jurij Farazin. Oba dolgoletna naročnika in kot taka poapeševatelja katoliškega časopisja. Naj jima večni podeli počitek na svojem božjem Sreču!

Šetarjeva pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Neizprosna smrt je pokosila mlado življenje, 27letno živahno gospodinjico kmetico Aniko Kramberger. Rajnica je rada popevala in bila vesela. Rada je čitala »Slovenskega gospodarja«, na katerega je bil njen mož naročen, ter ga ni prej iz rok dala, da je vsega prečitala. Bila je skrbna gospodinja, ki je znala dobro, kar delavcu ali beraču sliši. Akoravno je bila šibkega zdravja, se delala in skrbela za družino in živino, da je bilo storjeno vse ob svojem času. Da je bila priljubljena pri sorodnikih, sosedih, sovaščanih in znancih, je pokazal njen zadnji sloves od hiše. Strinjate so

Kje kupujejo naši naročniki?

V trgovinah, ki so tukaj navedene: V teh trgovinah je dobro in poceni blago. Vsakdo, ki kupi vsaj za 100 Din blaga v gotovini, dobi brezplačno Gospodarski ali Gospodinjski žepni koledar

Te trgovine so:

V Mariboru:

Anton Macun, trgovina z manufakturo v Gosposki ulici.

Mariborski konsum, Glavni trg.

Franc Klajnšek, trgovec, Glavni trg.

Jančič Karl, trgovina, Aleksandrova cesta 11.

Penič Mira, trgovina, Vetrinjska ul. 9

Tekstilni bazar, Vetrinjska ulica 17

Sv. Jurij ob Ščavnici:

Josip Farkaš, trgovina.

Perger Tomaž, trgovec.

V Kapeli pri Radencih.

Franjo Steinbauer, trgovina.

V Ptuj.

Anton Brenčič, trgovina z železnino.

V Ormožu

H. Jurkovič, trgovina.

V Celju

Franc Dobovičnik, Gosposka ulica 15. (pri nakupu za 300 Din.)

Franc Strupi, steklar.

Brumec Anton, trgovec, Gosposka 2 (pri nakupu za 200 Din)

Ljubno v Sav. dolini:

Jakob Sem, trgovec

Pod tem zaglavjem bomo objavljali te in druge trgovine, ki se bodo še prijavile. Ta objava je za trgovce, ki odzamejo vsaj 10 komadov koledarja, brezplačna. Trgovci, pišite takoj Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

se množice od blizu in daleč. Ko so na pokopališču pevci odpeli žalostinko in pogrebel njeno krato spustili v grob, ni ostalo nobeno

oko suho. Rajni svetila večna luč, možu in otročičem naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na Svečnico je mirno zaspal v Gospodu daleč naokoli poznani Jakob Gorički, bivši posestnik, pozneje previtkar na Jamni, v nekdanji Suhačevi hiši, iz katere so izšli že pokojni dekan in častni kanonik dr. Anton Suhač, profesor Matej Suhač in č. šolska sestra Bonaventura Suhač. Leta 1924 se je preselila v večnost soproga sedaj umrlega, Marija rojena Suhač, po domače: Kšelovala Micika. Rajni Jakob Gorički je bil značajan, umen in povsod spoštovan mož. Modro je gospodaril, lepo v krščanskem duhu vzgojil svoji dve hčeri Aniko in Klaro, bit vedno v dobrih odnošajih s sosedi, storil je pa svoječasno tudi za občino, kar je bilo v mejah možnosti. Polnih deset let je načeloval krajnemu šolskemu svetu pri Sv. Juriju in to baš v času, ko se je morala razširiti šola ter prizidati cel novi trakt. Veliko skrbi in truda mu je prizadelo to delo, toda ko je bilo dovršeno, je bil ponosen nanj, saj je služilo in še služi mladini v pouk in odgojo. Od vseh strani so prihajali sorodniki, prijatelji in znanci kropiti mrliča, udeležba pri pogrebu dne 4. t. m. pa je bila naravnost nepričakovano velika, dasiravno je bil delavnik, ko se ljudje nekoliko težko odtrgajo od doma. Domače ljudstvo je dokazalo, da je pokojnika ljubilo in spoštovalo. Ni se čuditi, saj je bila poglavitna lastnost dedeka Goričkoga, ki je doživel 78. leto starosti, zgolj prijaznost in dobrohotnost. Bodi mu zemljica lahka in v miru naj počiva! Spomin nanj bo dolgo živel v Jurjevčanih. Č. g. kaplanu, ki je v odsotnosti vlč. g. župnika vodil pogreb, g. Kocpeku in pevsem, učiteljstvu in šolskim otrokom ter vsem ostalim udeležencem pri pogrebu pa izreka zel rajnega, bivši župan Lovro Šijanec, iskreno zahvalo. Bog plati!

Kapela pri Radencih. Smrt letos v naši župniji pridno kosi. Samo meseca januarja smo imeli osem mrličev. Med temi je bila tudi Marija Mir, posestnica v Radencih, ki se je naglo preselila od nas. Na novega leta dan je bila še v cerkvi pri službi božji, nič hudega sluteč, a dne 10. januarja pa že na mrtvaškem odru. Bila je blaga, dobra, res mirna žena in ravno tako tudi dobra mati, ki je

bilo pripravljeno samo za zmago in za ljudsko vlado z vsemi zasanjanimi svobodščinami.

Nekoliko je zagrabilo Emo vendar le za srce, ko jej je raztolmačil Pavel pravkar došlo povelje vojvode Gregoriča in da bo moral odriniti na vojni posvet na Videm. Koj mu je padla krog vratu in ga prosila, če sme z njim. Kar po pregledu kmečke vojske se bo vrnila nazaj domov. Pavel se je nasmehnil z zavrnitvijo, da nimajo ženske nobenega opravka tamkaj, kjer reže orožje pravico. Svojo radovednost z ozirom na bojevnike ter poveljnike moške punte bo itak lahko napasla tukaj doma, ko bo marširal del kmečke vojske pod trgom skozi Lesično proti Planini. Ema se je sicer zadovoljila s to tolažbo, bila je pa resnega mnenja, da bi mu ne delala sramote, ako bi se poskusila ob njegovi strani s plemiči za staro pravdo. Med obiski v trgu pri ljubi in med pripravami za pohod se je približal za Pavla čas odhoda na vojni posvet v Videm. Treba je bilo odriniti že tretjega februarja dopoldne, da bo sigurno ob pravem času na zaukazanem mestu. Poslovil se je za teh par dni odsotnosti od

drage že na večer poprej, da bi ne kazal preveč rahločutnosti vpricho spremstva. Ema je sicer ihtela pri poslednjem poljubu, se vendar primoma potolažila hitro, saj je šlo le za ločitev za kvečjemu par dni in potem bo njen prebljubi zopet nekaj časa pri njej.

Dne 3. februarja zjutraj so se zbrali na dvorišču lesičke kovačnice tile puntarski bojevniki iz pilštajnske župnije, ki so tvorili Pavlovo spremstvo: Gubenšek Joža, Amon Martin, Kovačič Anton, Zakošek Miha in Toplišek Matija. Vsak je jezdil konja, imel meč, oprsnik, glavo zavarovano s čelado in sulico. Kapitan Šterc je bil oblečen kakor kak plemič na potovanju, viteško bojno opremo je nosil na konju njegov orožar Matija Toplišek. Pilštajncani so gledali s ponosom na četo, ki je predpoldne omenjenega dne odjuckala proti Kozjemu in se ustavila šele prvič v Podsredi. Podsredčani tržani se še vedno niso odločili za punt. Pri pogledu na oboroženo četo, kateri je načeloval vitez, so bili uverjeni, da jezdi zopet kak plemič na grad, ki straži še danes dobro ohranjen precej visoko nad trgom.

ta so že dostikrat merrili, malo pa so se proučevali, kako hitro da plavajo ribe. Neki angleški opazovalec je poskušal ugotoviti plavanje s tem, da je metal v vodo kamenčke, da so se postvri vse preplašene razbežale. Ugotovil je, da plavajo postvri približno s hitrostjo 45 km na uro. V splošnem pa plavajo ribe toliko hitreje, — čim večje so. Sulec plane zelo naglo, tudi če se je vjel na trnek in mora vleči vrvice s seboj. So pa tudi ribe, zlasti morske, ki plavajo po 80 do 120 km na uro. Med najhitrejših plavač spada soma, kita pa ne moremo z ribami primerjati, ker je sesavec.

svoje otroke vzgojila v pravem krščanskem duhu bolj z lepim vzgledom ko z besedo. Da je bila njena hiša vzgledna, krščanska hiša, se vidi tudi iz tega, da v to hišo prihaja že od nekdaj »Slovenski gospodar«, ki je nositelj in branitelj krščanske misli. Zato ji naj bo tudi na tem mestu zasnovan blag spomin. Blagi ženi in dobri, nepozabni materi želimo v resnici pravi mir, kakor znači njeno ime, ostalim pa izražamo naše globoko sožalje!

Sv. Jernej pri Ločah. Tukaj se je poročila gđc. Tilka Cvahte z vrlim mladeničem Ignacem Tomažič iz Prihove. Našemu mlademu paru želimo obilo sreče in Bog naj blagoslovi njuno delo!

Marija Reka. Kot bi hotela za lani nadomestiti, se zaporedoma oglašala bela žena. V sredo po Svečnici smo pokopali vzgledno deklico Heleno Hribar po domače Krajnc. Bila je nekdanja odlična solarka, pa krotka, pohlevna ter ponižna in srčno pobožna. Kot izborna šivilja je pozneje zaslovela daleč na okoli. Doma je bila kakor angel miru. Ni bila zmožna koga žaliti. Dolgo je že govorila o svoji smrti, pa nihče ni mogel tega umeti. Dve želji je pogosto izražala: 1. da bi doma umrla, 2. da bi umrla pred Marijinim praznikom, da bi na praznik ležala na parah. Obe želji sta se ji izpolnili. Četudi je bila v zadnjem času v bolnici, so jo vendar pripeljali domov, kjer je v teku 24 ur izdihnila. Naj v miru počiva! — Umrl je tudi najstarejši gospodar v župniji in v občini Janez Dolar, kmet po dom. Kralj. Rojen dne 22. junija 1857, je blizu 46 let »kraljeval« na svoji razsežni pa težavni kmetiji. V tem času je večkrat bil v občinskem odboru, načelnik takratnega krajnega šolskega sveta in tudi cerkveni ključar. Vseh pet sinov je služilo vojake in sta v vojski preminula dva. Bil je veren krščanski mož stare korenine. Blag mu spomin! Preostalim prisrčno sožalje!

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Na pobudo odbora tukajšnjega Prosvetnega društva se je začel v nedeljo dne 24. januarja pri nas zimski kmetijsko-gospodarski tečaj, ki bo trajal skozi šest tednov. Predavanja so vsako nedeljo dopoldne v šoli. Udeležencev je vsakokrat lepo število. Prav je tako, ker od pouka in izobrazbe zavisi v veliki meri napredek v celokupnem kmetijstvu! — Čeprav je bil letošnji predpust kratek, je vendar pet parov stopilo v varno pristanišče zakonskega stanu. Med drugimi se je poročil član našega Prosvetnega društva Jože Prisljan iz Meliš z Jozefo Nerat iz Radmirja. Članico tukajšnje Marijine družbe Anico Tesovnik iz Okonine pa je odpeljal Alojzij Brezovnik na svoj dom v Šmartno ob Dreti. — Smrtna kosa nam v tem letu še precej prizanaša. Do sedaj sta umrla neki mali otrok in pa Elizabeta Zalesnik, po domače Tončevka iz Radmirja. — Soobno izdajo »Slovenca« s slikami in prilogo lahko dobite vsako nedeljo zjutraj pri cerkvi. Za 2 dinarja imate prav primerno nedeljsko čtivo. — Izpit za zidarskega mojstra je napravil v Ljubljani Martin Golob iz Savine. Vrlemu fantu, ki deluje že skozi daljšo dobo v naših organizacijah, iskreno čestitamo!

Kebej na Pohorju. V preteklem letu je bila zima bolj mila, sedaj pa je precej ostro nastopila. Zapadel je precej debel sneg in razhudil se je mraz, zato smo pa bolj na topli peči in premišljujemo gospodarsko krizo. Nič se nam ni treba ball roparjev, ker nimamo denarja. Preteklo leto jih je umrlo 11, rodilo pa se jih je 42. Prešmentani predpust, letos prav kratek, je v težki in grenki zakonski jarem spravil komaj 1 par, drugi pa niso imeli časa, ker

je pač bilo prekratko. Dobili smo novega župana Franca Fridrika. Preteklo leto je bilo k vojakom potrjenih kar 6 fantov. Vsi bodo morali služiti polni rok. Na pustni večer je smrtno ponesrečil hlapec posestnika Martina Bočeka. Šel je na hlevsko podstrešje po slamo za postelj; lezel je s skednja po lestvi navzgor. Ko pride do slame, se mu je zavrtilo v glavi in je padel kake 4 m globoko na skedenj. Padel je na glavo, počila mu je lobanja in nastopila je takoj smrt. Pogreb se je vršil 12. t. m. Bil je priden in trezen hlapec že dolgo let pri tem gospodarju. Bog mu daj večni mir in pokoj! Končno priporočam tistim, kateri še niste naročili »Slovenskega gospodarja«, da ga kar hitro naročite; kateri še niste plačali naročnine, če vam je mogoče, jo pa hitro plačate! »Slovenski gospodar« mora biti v vsaki naši hiši!

Sladka gora. Pri nas tudi nismo čisto zapali, čeravno se poredko kaj oglasimo v dopisih. Lansko leto smo pri nas imeli 13 porok, rojenih je bilo 58, umrlo pa je 25 oseb. Zelo malo res, bi človek mislil, pa to je zato, ker smo v naših krajih bolj zdravi in čili, kar Bog daj še v bodoče! Tudi sedaj pred pustem je bilo precej porok. — Dne 2. t. m. je preminul v starosti 83 let g. J. Knaflič, stari oče g. načelnika hranilnice na Sladki gori, istočasno tudi trgovca g. J. Sepeca. Bil je zelo dober in bogaboječ človek. — Pa še nekaj. Delo vodovoda se bo kmalu začelo nadaljevati, kar bo za naš kraj in okolico velikega pomena.

Šmarje pri Jelšah. V sredi zime smo imeli skoraj sušo in mile pomladanske dneve. Pust pa nam je nametal snega, da bomo imeli s solncem vred mnogo opravka z njim, in nam je prinesel hud mraz, ki nas zopet sili na in za peč. To bi naj bilo znamenje, da se bomo o Veliki noči že greti na solcu. — Pomladno delo se bliža, delavcev bo treba in maršičaj bi si morali nakupiti za svoja posestva, denarja pa ni in ga ni dobiti od nobene strani. Ta stiska se je kazala tudi v predpustu. Le malo gostij smo imeli in samo dva plesa so si nekaterniki privoščili. V resnobnem postnem času pa vsega tega itak ne bo in bomo še bolj skromno živeli ter se zvesto ravnali po februarškem navodilu letošnjega koledarja Mohorjeve družbe: »Odreči si zabavo in trošek za njo daj revežem!« — Edino sadje se nas je lani usmili in prineslo vsaj nekaj denarja v naš kraj. Zato pa le lepo oskrbimo svoje sadosnike! Umestno bi bilo kakšno tozadevno predavanje, nasveti in navodila. Prijatelji naši, zganite se!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Nova cesta čez smrtnevarni in strmi klanec Srebrnik je dograjena in je bila dne 9. decembra 1931 tudi kolavdirana. Izročena je bila prometu popolnoma brez vsakega slavlja ter običajnega banketa, kar je nepotrebno in v času te hude gospodarske krize, ki nas tare, tudi neprimerno. Primerno se nam pa zdi, da se ob tej priliki s hvaležnostjo spomnimo vseh onih, ki so k uresničenju skoro sto let starega problema sodelovali. Zahvala gre banski upravi v Ljubljani, ki je uvidela nujnost rešitve tega pere-

Pri pokvarjenem želođu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski, učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želođec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagodat za po jedi in pijači predložena prebavila. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

čega cestnega vprašanja. Zasluge pa si je stekel pri tem tudi bivši okrajni cestni odbor v Kozjem, ki je pod vodstvom že rajnega preč. g. Marko Tomažiča, načelnika, in pozneje pod vodstvom načelnikovega namestnika g. Lojze Zorenča vzel navedeno zadevo energično v roke. Predvsem pa ne smemo pozabiti na onega, ki je uspešno sprožil predlog za preložitve tega klanca, namreč g. dr. Antona Ogrizeka-odvetnika v Celju in bivšega predsednika avtobusnega podjetja mesta Celje, ki je storil pri raznih oblastvih vse, predvsem pa kot poslanec bivšega oblastnega odbora v Mariboru pri istemu ukrenil, da se je želja vseh Obsoteljčanov izpolnila. Bog mu plačaj njegov trud!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na božji njivo smo dne 5. t. m. sprenili k večnemu počitku blago mamico Kunšt Nežo iz dobre, katoliško-zaveadne hiše Kunštkeve iz Trebnj. Rajnici, ki je bila svojim otrokom dobra mati, vaščanom dobra sosedica, želimo sladke mir pri večnem Očetu, preostalim pa naše iskreno sožalje! — V kratkem bo zapustil našo župnijo priljubljeni gospod kaplan Stefan Štiper, ker ga je Previdnost božja postavila na župnijsko mesto v Sromljah. Sromeljčanom na taki pridobitvi le častitamo! Z navedeno premestitvijo hodemo Šentpeterčani občutno prizadeti. Pogrešalo ga bodo predvsem naše društveno življenje. Preosnoval je namreč društveno knjižico ter nabavljal okrog 300 komadov lepih knjig, ki so članom in tudi nečlanom vedno na razpolago. Poslužujmo se torej društvene prenovljene knjižnice, ki posluje vsako nedeljo in praznik po obeh sv. mašah, kakor tudi popoldne po večernicah v Katoliškem prosvetnem domu. Izposojevalnina je prav malenkostna. Člani društva plačajo pol dinarja, nečlani pa 1 Din. od knjige. Sezke po njih!

Za dijaško kuhinjo v Ptuj. Na poroki Alberta Kureš z Marijo Kekec v Moškanjcih so se veselili gostje spomnili dijaške kuhinje v Ptuj in nabrali 200 Din. kateri znesek je izroččen temu zavodu. — Spominjajte se vedno naših dobroteljskih društev in institucij.

Novo knjige.

»Kubična računica« za remeljne, žaganice (deske), plohe, polmorale, morale, madrierje, tavole in testone. Sestavil Mirko Logar, 312 str. Cena 45 Din. — Kako velikega pomena za naše kmetijsko in lesno gospodarstvo je te vrste pripomoček, pričajo vsakdanja povpraševanja po te vrste računici. Vsi trgovci, posebno pa naši kmetijski gospodarji, bodo z veseljem segli po njej, saj si bodo prihranili na podlagi izračunanih tabel tako na času kakor na sigurnosti računa. Tabele vseh lesnih izdelkov so tako enostavno in pregledno sestavljene, da so vsa nadaljnja navodila odveč, prodajalcu ali kupcu je le treba, da pomnoži za določeno mero izkazano kubično vsebino s številom desk ter plohov, ki jih prodaja ali kupuje, pa že ima kubično množino vsega blaga. Ker je knjižica res praktično sestavljena, jo toplo priporočamo vsem posestnikom gozdov in lesnim trgovcem. Dobi se v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

»Pravi prijatelj kmetovalca.« Ta knjiga obsega poseben oddelek, ki razpravlja o pripravi domačih zdravil ter navaja okrog 2000 receptov za nje s posebnim ozirom na uporabo domačih zdravilnih zelišč, ki jih predočuje v slikah. Njena navodila za spoznavanje vsakovrstnih bolezní in njih zdravljenja so za našega živinorejca velike važnosti. Ni dvoma, da ostane živinoreja tudi v nadalje eden glavnih